

40. Szentháromság utáni tizedik vasárnap.MEGÁLL AZ ISTENNEK IGÉJE !

2 Timótheus 2,19
2 Timótheus 2,14-21

Krisztus anyaszentegyháza mindig két tűz között élt. Külső és belső veszedelmek egyaránt rontására törekedtek. 392. énekünkben így vallunk erről:

"A világ fejedelme feltámad ellene,
vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve."

Az a gyülekezet, melynek Timótheus volt az órállója és pásztora, elsőrenden a belülről jövő rontásoknak volt kitéve. Amint hallottuk, szentségtelen üres fecsegők támadtak a gyülekezetben, akiknek beszéde mint a rákfekély, terjedt. Ezek az emberek eltévelyedtek az igazság mellől és megzavarták néme-lyeknek a hitét. /16-18 vk/

Erre mondja Pál apostol válaszként mély meggyőződé-
ssel: "Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentoma..."
Mindazáltal. Azaz minden látszat ellenére. Mert a látszat igen gyakran lehet lehangoló, csüggesztő. De mi hitben járunk és nem látásban. Mi az Úrnak hiszünk, az Úr pedig azt mondja, hogy mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentoma!

Kettős felirat.

Ennek a fundamentomnak kettős felirata van. Az egyik a kiválasztás Isteni cselekedetére mutat: "Ismeri az Úr az övéit"; a másik a kiválasztottak magatartására: ~~mondja~~: "Álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja."

Amikor Pál apostol erről beszél, egy mózesi ígét ele-
venít meg előtte a Szentlélek. 4 Mózes 16. részében van leírva,
hogy Kóré, Dátán, Abirám és Ón fellázadtak Mózes ellen és Áron

ellen. Follázaadt velük 250 ember a gyülekezetből. Kétségbevon-
ták Mózes és Áron megbízatását, és papságot akartak maguknak.
Ekkor mondja Mózes: "Reggel megmutatja az Úr: ki az övé és ki
a szent és kit fogad magához, mert akit magának választott, ma-
gához fogadja azt." / 5v/ - "Kérlek, távozzatok el ez istentelen
emberek sátrai mellől, semmit ne illessetek abból, ami az övék,
hogy el ne vesszetek az 5 bűneik miatt." /26v/ Ebben a kettős
kijelentésben látja Pál apostol az újszövetségi drága szege-
letkő kettős feliratát.

Ismeri az Úr az övéit.

Arról a drága ismeretről van itt szó, amiről együtt é-
nekeltünk a 139. zsoltárban: "Nálad ismeretes voltam, Előbb,
hogynem formáltattam. Hogy még nem voltam, ismertél és napja-
imra szemléltél..." Ezt az ismeretet erősíti meg Jézus Krisz-
tus, amikor ezt mondja: "Én vagyok a jó Pásztor és ismerem az
enyéimet." /Jn 10,14/

Ez "mindenekelőtt alázatosságra int. Odakényszerülünk
az Úr elé, aki ismer minket, - és itt nincs helye másnak, csak
megalázkodó bűnbánatnak és mély hálaadásnak. Az Úr minket min-
dig a helyünkre parancsol s nem engedi meg nekünk, hogy uralkod-
junk, hanem hogy szolgáljunk. Félelmes és vigasztaló egyszerre,
hogy a mindent látó Isten úgy ismer minket, ahogy senki más, a-
hogy magunk se ismerjük önmagunkat. Látja az életünket úgy, hogy
szavaink mögött ismeri a gondolatainkat, cselekedeteink mögött
a szívünk indulatait. Ki állhat meg Ő előtt - bűnbánó szégyen-
kezés nélkül? De Ő annak ellenére, amik vagyunk, mégis úgy is-
mer minket, mint az övéit." /Bereczky Albert/

De ez üdvösséges örömet is jelent számunkra. Mert ha
az Úr ismer bennünket, akkor az azt jelenti, hogy szeret minket.
Mert amikor Ő megismer, meglát bennünket úgy, amint vagyunk,

akkor könnyörületességre indul rajtunk, megesis rajtunk a szive. Azt a felszabadultságot jelenti ez, hogy szükségtelen és hiábavaló minden alakoskodás, képmutatás, mert Ő ismer bennünket.

Mutassuk csak meg magunkat, amint ~~szükség~~ vagyunk. Tárjuk ki előtte a szívünket! S ha mi azt kérdeznénk Nátánaellel: "Honnét ismeresz engem?", halljuk meg Megváltónk ajkáról "Mielőtt Fülöp téged hívott, láttalak amikor a fügefa alatt voltál!" S ahogy akkor Nátánael leborulva átadta magát az Úrnak, úgy mondjuk mi is: "Mester, te vagy az Isten Fia!" /Jn 1,43-51/

Álljon el a hamisságtól minden, aki...

Isten Igéje e helyen eltávozásról, félreállásról beszél. Tehát azt mondja, hogy távozzon el, álljon félre a hamisságtól mindenki, aki Krisztus nevét vallja. Ahhoz azonban, hogy jól értjük, mitől is kell félreállnunk, mélyebbre kell hatolnunk az Ige értelmének, üzenetének keresésében.

Bibliafordítókink hamisság-ról beszélnek e helyen. Ennek a fogalomnak a megfelelője - adikia - az Újszövetségben huszonnétszer fordul elő. Ebből tizenkét helyen hamissággal, tíz helyen pedig, gonoszsággal, álnoksággal fordítják. Mert a szó szótári jelentése: igazságtalanság, jogtalanság, megkárosítás, gonosz tett, elvetemültség. Tehát jó az a fordítás is, mely ezt a helyet így adja vissza: "Álljon el a gonoszságtól minden..."

Isten Igéje azt mondja nekünk, hogy a hamisságtól, a gonoszságtól kell elállnunk. Tehát nem egyes hamisságtól, hanem a hamisságtól. Mert "minden igazságtalanság bűn" /1 Jn 5,17/. Ettől az igazságtalanságtól, hamisságtól nem a magunk erejével szabadulunk meg, hanem Isten kegyelme szabadít meg minket: "Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítsen minket minden hamisságtól." /1 Jn 1,9/ Tehát azt is látnunk szabad, hogy ettől az adikia-tól, a hamisságtól a

bűnbánó, bűnért megvalló, a bűnbocsánatban részesülő embert részesíti Istenünk, amikor megtisztítja minden adikiától. Így lesz nyilvánvaló számunkra, hogy ez a megszenteltetés munkája: részünkről az odaszánás, az átadás problémáját veti fel, ahogyan erről a Rémaiakhoz írt levélben beszél Pál apostol: "Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak /adikiának/ fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltettek és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek." /6,13/

Elérkeztünk tehát odáig, hogy a hamisságtól való elállás egyben azt is jelenti, hogy odaállunk az igazsághoz. Tehát nem egyszerűen negatívumról van szó e helyen sem. S akit fárasztott volna az utóbbi néhány ~~más~~ perces "fejtegetés", pihenjen meg velünk együtt, nagy tanítónk, Kálvin szép hasonlatát hallgatva: "Amikor fegyvereknek nevezzi /az Ige/ tagjainkat, a katonáskodás területéről veszi a hasonlatot, mintha ezt mondaná: Amiként a katona mindig készen tartja fegyverét, hogy használatba vegye, valahányszor a vezére parancsolja, és nem is használja azt, hanem csakis annak parancsára, úgy a keresztyéneknek is meg kell gondolniuk, hogy az ő összes tagjaik a lelki katonaság fegyverei. Ha tehát valamelyik részüket vagy tagjukat helytelenül gonoszságra használják, a bűnnek szolgálnak. Katonai esküt azonban Istennek és Krisztusnak tettek, s ez állandóan kötelezi őket. Tehát illik távöltartaniuk magukat a tábor bűnével való minden érintkezéstől. Látható ebből, hogy milyen jögon hivatkoznak elbizakodottan a keresztyén névre azok, akiknek minden tagjuk, mint a sátán rimája kész minden ocamányság elkövetésére."

Mi Krisztus nevét valljuk. De "jaj annak a hitvallónak, akinek élete megcáfolja az evangélium igazságát. Aki az igazságot hirdeti, kell, hogy maga is igaz legyen." /Spurgeon/ Úgy van, úgy legyen. Ámen.